

Дергай Ангеліна
ЗЗСО І-ІІ ст. Великобагачанської ОТГ, 6 клас
Керівник Котубей Юлія Сергіївна
Миргородський район, с. Багачка, Полтавська область

Поетична збірка „Космічний турист”

Короткий опис роботи: вірші, що увійшли до поетичної збірки, створені юною авторкою за два роки. Тематику творів узято із української народної міфології, прочитаних фантастичних оповідань, спостережень за зоряним небом.

Розвідник

Розвідник з Космосу сьогодні приземлився,

Зробив аналіз, знімки передав,

Життя не виявив – і швидко віддалився:

Кругом метал, лише один метал...

Шукать контакт з планетою – без толку:

Ніде нема живого волокна.

... був апаратик розмірами з голку,

Робив посадку на карниз вікна.

***

Бородаті жителі Еллади:

Мореплавці, мрійники, поети,

Заселили небо власними Богами,

Придавили нас авторитетом.

Внесено все в атласи й каталоги

(бо повсюди спритний грек проліз),

Але котиться собі Чумацьким Шляхом

Праслов'янський ще старезний Віз.

Котиться, скрипить собі, порипує,
Як співоча зболена душа...
А чумаки сидять собі, хихикає,
П'є космічну воду із Ковша.

Проминає Борону з Чепігами,
За Криницею величний видно Хрест.
Мої предки, дякую сторицею
За слов'янський літопис Небес.

***

Ремигають космічні воли...
Стелить Всесвіт до ніг їм простори.
І комет сіль лизали вони
І хвостами метуть метеори.
То ж чому круторогим тужить,
Дружно тягнучи Воза на пару?
Ще неміряний шлях їм лежить
До далекого Волосожару.

Легенда про Зоряний Віз

Колись давно, де – невідомо,
Була посуха немала...
Лежала хвора мати вдома,
А донька глечик взяла,
Пішла в світи води шукати
І десь-таки її знайшла,
Щоб матінку порятувати,

Додому воду ту несла.
А на шляху людей зустріла
(знеможені, худі, бліді),
Ковток води усім вділила,
Сімох не лишила в біді.
Стомившись, на поріг принесла
(на дні лишилося води).
Лише хвилинку відпочила,
Щоб мамі воду віднести.
Та спраглий пес нанюхав воду
І глека перекинув враз.
Здалось дівчині: не вода то –
Душа по стежці розтеклась...
А з перекинутого глека
Злетіли у космічну вись
Сім зірочок – сім душ спасених
І у Маленький Віз зійшлись.
Щоб пам'ятали люди світу
Про доброту мого народу,
На небі зорі Воза світять...
А нам Бог посилає воду.

***

Для вас, у безмежних Галактиках,
Земля – далека провінція...
А у мене в саду достигли яблука,
А джерельної води у відрах – по вінця.

А у серпні гарячі зорі падають
Пропікаючи діри у даху...
Ти пиши: angelina@com.provinciya
(на околиці Чумацького Шляху).

Космічне кохання

Старий пузатий Сатурн
Міцно поясом підперезався.
Він у красуню Венеру
Здалеку закохався.

Повагом шляхом скрадається
Великий космічний пан.
А вона, молода, стидається,
Кутається у туман.

А юний Марс у блакитну Землю
Вклепався по самі вуха...
Заговорити до неї не сміє,
Лише потилицю чуха
Та червоніє.

Планета для Робінзона

Моя Земля, моя планета
Немов під збільшувальним склом.
В час літаків і Інтернету ми всі,
Як за одним столом.

Єдиним Сонцем всі зігріті.
Ті мрійник? Іншим не дарма.
Давно вже у моєму світі
Для Робінзонів місьць вже нема.

Знайду малесеньку планету
Десь поблизу Альдебарана,
Шалаш збудую з очерету
В гущі червоного туману.

Який мій П'ятниця – не знаю,
Може, матиме крила
Чи десь перетинчастих лап.
Головне пам'ятаю: друг – скарб.

***

В дитячих мріях ми літали,
Космічний простір пізнавали.
Навколо нас – безмежний світ,
А нам іще так мало літ.
З колиски ще дивилися у небо,
Тягнули руки до зірок сяйливих
І знали – підрости нам треба,
Бо нас чекає путь щасливих,
Бо манить нас Чумацький шлях...
Тож і ростем не по роках!

Шлю сигнали братам по розуму,
Вірю: будемо ними почуті,
Тож, напевно, пора подумати
Про міжгалактичну валюту.

Чи це будуть метали рідкісні?
Чи далеких планет кристали?
Може коди, програми хитрісні,
Щоб Галактиками керувати?
Із такими валютами, думаю,
Ми не створимо у Всесвіті миру.
Я свмв вам валюту придумаю:
Добре слово і усмішку щиру.

***

Космос – хаос, безмежжя, холод,
Неозора страшна пітьма,
Поглинаючий душу голод –
Там живому надії нема.

Космос – шлях, на якому схибиш,
Вічна темрява чорних дір
І наднових ядерний вибух...
Він – жорстокий підступний звір.

Туди прагнути – чистий безум,
Про це мріяти – на біду...
Я це знаю, та я – Людина.
Чуєш, Космос, я вже йду!

Космічний туризм

Ніколи не буду космічним туристом!
Для чого, скажіть, мільярдні затрати?
Щоб товстосум поласував продуктами чистими
Час від часу позираючи в ілюмінатор?
Космос – для мрії і для роботи,
Щоб рушати у безмір з Землі – колиски,
А всі проекти туризму навколоземноблизького, -
Закрити і побороти!

***

Слалась небом Чумацька стежина...
Повсякденна, буденна робота
Без сім'ї, без дітей, без дружини –
Капітан космольоту.

Сотні прийнятих правильних рішень,
І нарешті – останній політ.
Метеорами битий у тиші
Приземлив капітан космоліт.

Довгождана чекає нагорода
За заслуги його немалі –
Зміг чолом притулитись до дуба,
В кулаці стиснув жменьку землі.

***

Читаючи Рея Бредбері
Сторінка за сторінкою,
Бреду марсіанськими дюнами,
Милуюсь червоними пісчинками...
І легко крокую примарною
Місячною доріжкою...
Читаю, мрію, літаю –
І засинаю з книжкою.

***

Що робите ви,
Якщо космічний корабель
Приземлиться у вашому саду?
- З квітами і смаколикami підйду!
- З хлібом-сіллю і рушниками!
- З музиками і прапорами!
- Вишлемо президентський кортеж!
- Уфологія і астрономія теж!

- Відйду якнайдалі і спостерігатиму за кораблем,-
Сказав всесвітньовідомий фантаст Станіслав Лем.